

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 24664/2011

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΓΩΓΗΣ/2.5.2008

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΚΛΗΣΗΣ/28.6.2010

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Πρωτοδίκη Μαρίνα Βουβαλίδου, η οποία ορίστηκε από την Προϊσταμένη του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, καθώς και από τη Γραμματέα Βασιλική Μπλέτσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια και στο ακροατήριο του στη Θεσσαλονίκη στις 2 Μαΐου 2011, για να δικάσει την αγωγή με αριθμό καταθέσεως 17434/2.5.2008, όπως αυτή επαναφέρεται προς συζήτηση με τη με αριθμό καταθέσεως 27679/28.6.2010 κλήση με αντικείμενο αξιώσεις από σύμβαση δανείου, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ - ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: Ι. Π., του Θ., κατοίκου Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Καραγιαννακίδη (Α.Μ. 7544), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις επί της έδρας.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ - ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ: 1. Υπό εκκαθάριση ομορρύθμου εταιρίας με την επωνυμία «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 2. Α. Κ., το γένος Γ. Δ., και 3. Α. Α. του Μ., αμφοτέρων κατοίκων Θεσσαλονίκης, οι οποίες παραστάθηκαν η δεύτερη μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ιωάννας Παγίδα (Α.Μ. 8283), και η τρίτη μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου της Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (Α.Μ. 5286), οι οποίες και κατέθεσαν χωριστές προτάσεις επί της έδρας.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 16.4.2008 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό/2.5.2008, προσδιορίστηκε να δικασθεί αρχικώς στη δικάσιμο της 12.1.2009 και ενεγράφη στο πινάκιο, οπότε και αναβλήθηκε η συζήτηση για τη δικάσιμο της 2.10.2009, εγγραφομένη εκ νέου στο οικείο πινάκιο. Κατά την προαναφερόμενη δικάσιμο η συζήτηση επί της αγωγής ματαιώθηκε, επαναφέρθηκε δε με τη με αριθμό καταθέσεως/11.11.2009 κλήση, η οποία και προσδιορίστηκε να δικαστεί κατά τη δικάσιμο της 4.6.2010, εγγραφομένη στο οικείο πινάκιο, οπότε και ματαιώθηκε εν νέου. Τέλος, με τη με αριθμό καταθέσεως/28.6.2010 κλήση η συζήτηση επί της ως άνω αγωγής επαναφέρθηκε για την παρούσα ως άνω δικάσιμο και ενεγράφη στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, που παραστάθηκαν ως ανωτέρω, ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Επειδή, επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου αρχικώς για τη δικάσιμο της 12.1.2009 και με κλήση προς συζήτηση στη

δικάσιμο αυτή, καθώς και επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης κλήσης της ίδιας ως άνω αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου για την παρούσα ως άνω δικάσιμο, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στην πρώτη εναγομένη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 126 παρ.1 δ και 128 παρ.3 Κ.Πολ.Δ. (βλ. την υπ'αριθ. 2055Δ715.5.2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Α. Γ, ως προς την αγωγή, και την υπ'αριθ. 11223Δ79.9.2010 έκθεση επιδόσεως του ιδίου δικαστικού επιμελητή, ως προς την κλήση, που προσκομίζει ο ενάγων), Επομένως, εφόσον η πρώτη εναγομένη δεν παραστάθηκε στην παρούσα δικάσιμο όταν εκφωνήθηκε και συζητήθηκε νομίμως η υπόθεση με τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο (βλ. σχετικά τα ταυτάρθια πρακτικά), πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υποθέσεως σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 270 §1 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 2915/2001 και σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 2943/2001).

Επειδή, ο Εμπορικός Νόμος ορίζει στο άρθρο 22 ότι οι ομόρρυθμοι συνεταίροι, οι αναφερόμενοι στο καταστατικό της εταιρίας έγγραφο, έχουν διαχειριστική εξουσία προς τα έξω, έναντι των τρίτων, η οποία δεσμεύει την ομόρρυθμη εταιρεία και συνεπάγεται την εις ολόκληρον ευθύνη των ομορρύθμων εταίρων υπό την εταιρική επωνυμία και στο άρθρο 18 ότι το εταιρικό συνάλλαγμα κανονίζεται από το πολιτικό δίκαιο, από τους ιδιαίτερους περί εμπορίας νόμους και από τις συμφωνίες των συναλλασσομένων. Στα άρθρα 42 έως 44 του ΕμπΝ προβλέπονται οι όροι δημοσιότητας της ομορρύθμου εταιρίας μεταξύ των οποίων η δημοσίευση περίληψης της εταιρικής σύμβασης [καταστατικού], περιεχούσης μεταξύ των άλλων και τα ονόματα των εταίρων και τις εξουσίες διαχείρισης, οι οποίοι διευθύνουν την εταιρία, στα βιβλία εταιριών του πρωτοδικείου της έδρας της. Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει, ότι, στις προσωπικές εταιρίες, όπως είναι και η ομόρρυθμη εταιρία, η εξουσία διαχείρισεως είναι αναποσπαστως συνδεδεμένη με την εταιρική ιδιότητα και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε τρίτο μη εταίρο, ως επί κεφαλαιουχικών εταιριών. Σε κάθε όμως περίπτωση, ο κανόνας του άρθρου 22 του ΕμπΝ, κατά τον οποίο κάθε ομόρρυθμος εταίρος μπορεί μόνος να δεσμεύει την εταιρία, δεν αποτελεί αναγκαστικό δίκαιο και το καταστατικό μπορεί να προβλέψει ότι η εκπροσώπηση ανήκει σε έναν από τους εταίρους ή και σε τρίτον, κατ' αποκλεισμό των άλλων εταίρων ή όλων των εταίρων αντιστοίχως, οι οποίοι μόνιμοι αυτοί χωριστά ή από κοινού, έχουν την προς τα έξω διαχειριστική εξουσία και δεσμεύουν την εταιρεία (άρθρο 43 ΕΝ). Με το καταστατικό βέβαια μπορούν να ορισθούν περισσότεροι εταίροι ως διαχειριστές, οι οποίοι μόνιμοι αυτοί χωριστά ή από κοινού, έχουν την προς τα έξω διαχειριστική εξουσία και δεσμεύουν την εταιρεία (άρθρο 43 ΕΝ). Για να μπορεί όμως η παρέκκλιση αυτή από τον κανόνα της ατομικής διαχείρισης του άρθρου 22 του ΕΝ να αντισταχθεί κατά των τρίτων, πρέπει να έχει γίνει δημοσίευση του καταστατικού με τη σχετική ως προς τη διαχείριση ρήτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ΕΝ. [ΑΠ 751/1994 ΕλλΔνη 37,131, Εφθες 669/2009 Αρμ 2010, 226, ΕφΠειρ 102/2006 ΠειρΝομ 2006, 211].

Επιπλέον, στη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα ορίζεται, πλην άλλων, ότι όταν η ισχύς της αποφάσεως που θα εκδοθεί εκτείνεται σε όλους τους

διαδίκους ή εξαιτίας των περιστάσεων που συνοδεύουν την υπόθεση, δεν μπορούν να υπάρξουν αντίθετες αποφάσεις απέναντι στους ομοδίκους, οι πράξεις του καθενός ωφελούν και βλάπτουν τους άλλους, οι δε ομόδικοι που μετέχουν νόμιμα στη δίκη ή έχουν προσεπικληθεί, αν δεν παραστούν, θεωρούνται ότι αντιπροσωπεύονται από εκείνους που παρίστανται. Περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, κατά την τελευταία διάταξη, υφίσταται, α) σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 329 και 920 ΚΠολΔ, και επί κοινής εναγωγής ομόρρυθμης εταιρίας και των ομορρύθμων μελών της ατομικώς, αφού η ισχύς της απόφασεως, που εκδίδεται για την εταιρία, και το εξ αυτής δεδικασμένο εκτείνεται και σε εκείνους και επηρεάζει τις έννομες σχέσεις τους, ενώ έτσι αποτρέπεται ο κίνδυνος δημιουργίας αντιφατικών δεδικασμένων απέναντι στους ομοδίκους αυτούς, ήτοι του οφειλέτη του δανειστή και του τρίτου με τον οποίο συμβλήθηκε. (ΑΠ 1103/2010 ΕφΑΔ 2010, 1219, βλ. αντί και άλλων ΑΠ 82/1982 ΝοΒ 29, 962, 163/1980 ΝοΒ 28.1461, ΕφΑΘ 6812/2005 ΔΕΕ 2006, 71, ΕφΑΘ 205/2002 Αρμ 2003.840, 9848/1987 ΕλλΔνη 30.99, ΕφΑΘ 10148/1982 ΕΛΔ 24,286, Εφθεσ 892/1990 Αρμ 45,573, 1189/1990 ΕΕμπΔ 1991,75 και Β. Βαθρακοκόιλης, ΕρμΚΠολΔ, τόμ. Α (1994) στο άρθρο 76, σελ. 532, αριθμ. 66 και σελ. 540 αριθ. 76, και την παρατιθέμενη εκτενή βιβλιογραφία). Ωστόσο μεταξύ των ομορρύθμων εταιρών στην ίδια δίκη δεν υφίσταται αναγκαία ομοδικία αλλά απλή, κατ'άρθ. 75 παρ.1 ΚΠολΔ (ΕφΑΘ 110/2006 ΔΕΕ 2006, 483, ΕφΑΘ 3189/1992 ΕλλΔνη 1995, 698).

Τέλος, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 298 ΚΠολΔ, η αποδοχή -το αντίθετο της παραίτησης- της οποίας η αφετηρία βρίσκεται στην αρχή της οικονομίας της δίκης, με σκοπό το σύντομο τερματισμό μιας διαφοράς, για την οποία υπάρχει σύμπτωση βουλήσεων των διάδικων μερών, είναι η μονομερής εκείνη διαδικαστική πράξη που προέρχεται από το εναγόμενο ή το νόμιμο αντιπρόσωπο του ή τον ειδικό πληρεξούσιο του και απευθύνεται στο δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται και με την οποία αναγνωρίζεται και ισχυροποιείται πράξη του αντιδίκου του αποδεχόμενου, δηλαδή το συμπέρασμα του δικονομικού συλλογισμού (η υπό διάγνωση έννομη συνέπεια), το οποίο ταυτίζεται με το αίτημα της αγωγής. Γ Γ αυτό επιφέρει το αποτέλεσμα της και αν ακόμη η αγωγή είναι αόριστη ή νομικά αβάσιμη, αν υπάρχει έλλειψη εννόμου συμφέροντος, όχι όμως και απαράδεκτη (βλ. Κεραμέα, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, σελ. 364. Μπέης, Πολ. Δικονομία, τεύχ. 6, άρθρο 298, σελ. 1255, ΑΠ 1059/2001 ΕλλΔνη 2003.414, ΕφΑΘ 573/2001 ΕλλΔνη 2001.748, Εφθεσ 8232/2000 ΕλλΔνη 2001.1357, ΕφΑΘ 2931/2000 ΕλλΔνη 2002.173, ΕφΑΘ 1716/88 ΝοΒ 36.576, ΕφΑΘ 2976/86 Δ 18.324, ΕφΑΘ 1467/86 ΕλλΔνη 27.657). Αλλά κατά τη ρητή διατύπωση του πιο πάνω άρθρου, η επέλευση των αποτελεσμάτων της αποδοχής εξαρτάται από τη συνδρομή των προϋποθέσεων του ουσιαστικού δικαίου. Ο όρος αυτός έχει την έννοια ότι ο αποδεχόμενος έχει την εξουσία διάθεσης του επίδικου αντικειμένου (Μπέης, ό.π., σελ. 1255, αριθ. 4, Βαθρακοκόιλης, ΚΠολΔ, Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση, τόμ. Β", άρθρο 298, αριθ. 8). Αν υπάρχουν περισσότεροι ομόδικοι, η αποδοχή της αγωγής κρίνεται αυτοτελώς για κάθε ομόδικο, δηλαδή αντικειμενικώς τόσο στην απλή όσο και στην αναγκαστική ομοδικία (76 παρ. 2), με εξαίρεση, ως προς την τελευταία περίπτωση, όταν η αξίωση διάθεσης του αναγνωριζόμενου δικαιώματος ανήκει από κοινού σε όλους τους αναγκαίους ομοδίκους και όταν πρόκειται για υποχρεωτική κοινή νομιμοποίηση, οπότε η δήλωση αποδοχής πρέπει να προέρχεται από όλους

τους ομοδίκους. Κατά τη ρητή επίσης διατύπωση του πιο πάνω άρθρου, η αποδοχή μπορεί να γίνει από τον εναγόμενο με δικόγραφο που επιδίδεται στον ενάγοντα ή με δήλωση του στο δικαστήριο, που καταχωρίζεται στα πρακτικά, ή σιωπηρώς, δηλαδή με πράξεις από τις οποίες συνάγεται σαφώς και αναμφιβόλως η πρόθεση αποδοχής. Ενόψει δε του επιτρεπτού της αποδοχής και σιωπηρώς, κατ' απόκλιση από τη ρύθμιση του άρθρου 297 ως προς τον τύπο της παραίτησης από την αγωγή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι μπορεί να γίνει αποδοχή και με δήλωση που περιέχεται στις προτάσεις που υποβλήθηκαν από τον εναγόμενο κατά τη συζήτηση (Μπέης, ό.π. σελ. 1256, αριθ. 5, Βαθρακοκοίλης ό.π., αριθ. 11 και 12. Βερβεσός, Δ 7.701, ΕφΑΘ 1467/87, ΕΛΛΔνη 27.657).

Στην υπό κρίση αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι δυνάμει προφορικής σύμβασης δανείου που σύναψε με τις δεύτερη και τρίτη των εναγομένων ως συνδιαχειριστριών και ομορρυθμών εταίρων της πρώτης εναγομένης υπό εκκαθάριση τελούσης εταιρίας, τον Οκτώβριο του 2007 χορήγησε στην πρώτη άτοκο δάνειο ποσού 17.150 ευρώ για την κάλυψη οφειλών της προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με υποχρέωση επιστροφής σε δήλη ημέρα και συγκεκριμένα στις 20.2.2008. Ότι για το σκοπό αυτό ο ίδιος εξέδωσε τις λεπτομερώς αναφερόμενες, συνολικώς ισόποσες με το δάνειο, τραπεζικές επιταγές εις διαταγήν του «Ταμείου Είσπραξης Εσόδων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ» τις οποίες και παρέδωσε στις διαχειρίστριες, που με τη σειρά τους τις ενεχείρισαν στο Ταμείο. Ότι όταν ειδικά η τρίτη των εναγομένων ομόρρυθμη εταίρος αρνήθηκε τη συμμετοχή της και τη δέσμευση της πρώτης εναγομένης εταιρίας από τη μεταξύ τους σύμβαση δανείου, ο ίδιος κατήγγειλε τη σύμβαση αυτή και έταξε προθεσμία έως 31.3.2008 για την επιστροφή των χρημάτων. Ότι παρά τις συνεχείς οχλήσεις του έκτοτε προς την πρώτη εναγομένη, τελούσα ήδη υπό εκκαθάριση, εταιρία, οι εναγόμενες αρνούνται έως και σήμερα να του επιστρέψουν το ανωτέρω ποσό δανείου. Ζητεί για το λόγο αυτό να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να του καταβάλουν εις ολόκληρον έκαστη το ποσό των 17.150 ευρώ, νομιμοτόκως από 31.3.2008, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικαστούν οι αντίδικες στη δικαστική του δαπάνη.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή παραδεκτώς εισάγεται στο Δικαστήριο αυτό, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (αρθρ. 7, 9 εδ. 1 έως 3, 10, 221 § 1 περ β), 215 § 1, 14 § 2, 22, 25 παρ.2 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία. Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη, πέραν των αναφερομένων διατάξεων στις παραπάνω νομικές σκέψεις, και στις διατάξεις των άρθρων 806, 808, 341, 345, 346 ΑΚ, 22 ΕμπΝ, 8 παρ. 2 β.δ. της 2/14.5.1835 "περί αρμοδιότητος εμποροδικείων", 920, 807, 908, 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί προσωπικής κρατήσεως των δεύτερης και τρίτης των εναγομένων ως ομορρυθμών εταίρων καθώς το καταψηφιστικό αίτημα είναι έλασσον των 30.000 ευρώ, κατ'άρθ. 1047 παρ.2 ΚΠολΔ (όπως αυτό τροποποιήθηκε με την ΑΥΔικ 12082/11.2.2009 ΦΕΚ Β' 318/20.2.2009). Επομένως, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι ο ενάγων κατέβαλε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τ' αντιστοιχούντα σ' αυτό ποσοστά υπέρ του ΤΑΧΔΙΚ και του ΤΝ (βλ. σχετικά τα υπ'αριθ. 274075, 284398, 476584, 476585, 476583 κινητά στελέχη δικαστικού ενσήμου (αγωγόσημα) με τα επικολληθέντα στελέχη ενσήμου υπέρ ΤΝ, που ο ενάγων προσκομίζει).

Οι παρασταθείσες εναγόμενες προέβαλαν αντιφατικούς ισχυρισμούς. Η τρίτη εναγομένη προς απόκρουση της αγωγής προέβαλε άρνηση αυτής και αντέταξε ισχυρισμούς. Συγκεκριμένα προέβαλε έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης ισχυριζόμενη ότι το δάνειο συνήφθη μεταξύ του ενάγοντος και της δεύτερης εναγομένης, ώστε τόσο η ίδια ως και η πρώτη εναγομένη της οποίας είναι ομόρρυθμο μέλος και η ίδια δεν έχουν δεσμευθεί. Ο ισχυρισμός δεν αποτελεί παρά μόνον αιτιολογημένη άρνηση της υπό κρίση αγωγής και ως τέτοια θα εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Η δεύτερη εναγομένη, που παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της και δια δηλώσεως της τελευταίας που καταχωρίστηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως, αποδέχθηκε την αγωγή. Σύμφωνα με όσα αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω, σε περίπτωση σχέσης αναγκαστικής ομοδικίας, ως εν προκειμένω μεταξύ της ομορρύθμου εταιρίας και των ομορρύθμων εταίρων, η αποδοχή της αγωγής, κατ'άρθ. 298 ΑΚ, δεν ισχύει αντικειμενικώς και δε δεσμεύει και τον απολειπόμενο διάδικο. Συνεπώς, η επ'ακροατηρίω αποδοχή της υπό κρίση αγωγής εκ μέρους της δεύτερης εναγομένης επιφέρει έννομες συνέπειες μόνον ως προς την ίδια, καθόσον τούτη δεν επιδρά στην τρίτη εναγομένη λόγω της μεταξύ τους απλής ομοδικίας, ενώ ως προς την αναγκαία ομόδικο της πρώτη εναγομένη ομόρρυθμη εταιρία ομοίως δεν επιδρά καθότι δεν αφορά υποχρεωτική διάθεση του αναγνωριζομένου δικαιώματος ούτε και πρόκειται για υποχρεωτική κοινή νομιμοποίηση, οπότε και το Δικαστήριο δεσμεύεται να εκδώσει απόφαση σύμφωνη με αυτή.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων, οι οποίοι εξετάσθηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, όπως αυτές περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως, του συνόλου των εγγράφων, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, την υπ'αριθ./2011 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, την υπ'αριθ./2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, την υπ'αριθ./2009 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Ε. Δικαιοδοσία) και τα υπ'αριθ./2008 πρακτικά του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που λαμβάνονται υπόψιν για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 1503/2009 ΔΕΕ 2010, 2020, ΑΠ 156/2000 ΑρχΝ ΝΒ.415), την υπ' αριθμ .../16.7.2010. ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Ορεστιάδας Χαρίκλειας Τσιακανάκα, τις υπ'αριθ .../16.7.2010 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης Μαρίας Ντάγκα αντιστοίχως, που ελήφθησαν μετά νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση του αντιδίκου (βλ. σχετ. την υπ' αριθμ. 11125Γ/9.7.2010 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Α.Κ.) και την υπ'αριθ./24.9.2010 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης Μαρίας Βελέντζα, που ελήφθη κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του αντιδίκου (βλ. σχετ. την υπ'αριθ. 11576/21.9.2010 έκθεση επιδόσεως του ίδιου δικαστικού επιμελητή), που προσκομίζει και επικαλείται η τρίτη εναγομένη, τις υπ'αριθ. και/10.3.2009 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης Μαρίας Αβραμίδου, οι οποίες ελήφθησαν στα πλαίσια άλλης δίκης και λαμβάνονται υπόψιν για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 99/2010 ΕφΑΔ 2010, 830) και τις προσκομίζει και επικαλείται η δεύτερη εναγομένη, εκτός από τις υπ'αριθ./2.5.2011 και/2.5.2011 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης Μαρίας Τσολάκη, που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων, καθώς δεν ελήφθησαν κατόπιν

νομότυπης κλήτευσης των αντιδίκων (βλ. σχετ. την υπ' αριθ. 1620Ε/27.4.2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Α. Γ., που προσκομίζει ο ενάγων), διότι αφενός ουδόλως γνωστοποίησε την ημερομηνία λήψεως των ενόρκων βεβαιώσεων στις πρώτη και δεύτερη των εναγομένων (δεν προσκομίζονται εκθέσεις επιδόσεως κλήτευσης των εναγομένων αυτών), ενώ η προαναφερόμενη επίδοση έγινε στην φερόμενη ως πληρεξούσια δικηγόρο της τρίτης εναγομένης η οποία ακόμη και αν είναι αντίκλητος της, δεν είναι αρκετή ώστε να θεωρηθεί ότι υπέχει θέση κλήτευση όλων των εναγομένων, αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά : Δυνάμει του από 22.8.1995 ιδιωτικού συμφωνητικού, νομίμως δημοσιευμένου στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξ.αριθμός/24.8.1995), συνεστήθη μεταξύ της δεύτερης εναγομένης και του συζύγου της Ι. Κ. ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Ι. Κ. - Α. Κ. Ο.Ε.», με έδρα τη Θεσσαλονίκη και σκοπό κυρίως την εκμετάλλευση εστιατορίων ασιατικής κουζίνας. Ακολούθησε δυνάμει του από 16.5.1996 ιδιωτικού συμφωνητικού συμφωνήθηκε τροποποίηση του καταστατικού της που δημοσιεύθηκε στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξ.αριθμός/11.6.1996). Στην πορεία δυνάμει του από 31.7.1996 ιδιωτικού συμφωνητικού εχώρησε νέα τροποποίηση του καταστατικού της, νομίμως δημοσιευμένου στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξ.αριθμός/18.9.1996). Με το από 28.6.1997 ιδιωτικό συμφωνητικό ακολούθησε ακόμη μία τροποποίηση της εταιρικής σύμβασης, νομίμως δημοσιευμένη στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξ.αριθμός/17.7.1997). Ακολούθως με το από 25.9.1998 νέο ιδιωτικό συμφωνητικό διατυπώθηκε και νέα τροποποίηση του καταστατικού της, νομίμως δημοσιευμένου στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξ.αριθμός/3.3.1999). Δυνάμει του από 22.7.1999 ιδιωτικού συμφωνητικού τροποποίησης ομορρύθμου εταιρίας, που νόμιμα δημοσιεύθηκε στα βιβλία εταιριών του ίδιου Πρωτοδικείου με αύξοντα αριθμό/28.8.1999, μεταξύ άλλων αποχώρησαν ενδιάμεσοι εταίροι και απέμειναν μόνα ομόρρυθμα μέλη της ως άνω εταιρίας, η δεύτερη και η τρίτη των εναγομένων, με ποσοστό στις κερδοζημίες 72% και 28% αντίστοιχα. Τέλος, δυνάμει του από 2.4.2011 ιδιωτικού συμφωνητικού τροποποίησης καταστατικού της ως άνω ομόρρυθμης εταιρίας, νομίμως δημοσιευθέντος στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αύξων αριθμός/15.5.2001), πλέον η επωνυμία της διαμορφώθηκε σε «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» και διακριτικό τίτλο «Υ.» (Γ.), ενώ επιπλέον τροποποιήθηκαν οι όροι περί διάρκειας της εταιρίας, το ύψος του κεφαλαίου, διαχειριστικής εξουσίας των μελών, της λύσης της κ.λπ. Ειδικότερα περί διαχείρισης συμφωνήθηκε στο άρθ. 6 ότι «Διαχειριστές της εταιρείας ορίζονται και οι δύο εταίροι, οι οποίες θα εκπροσωπούν την εταιρία από κοινού. Η εταιρεία δεσμεύεται και αναλαμβάνει έγκυρα υποχρεώσεις όταν κάτω από την εταιρική επωνυμία υπογράφουν και οι δύο εταίροι. Μπορούν όμως εάν επιθυμούν να χορηγήσουν με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο πληρεξουσιότητα σε τρίτο για την εκπροσώπηση της εταιρίας. Ρητά συμφωνείται ότι δικαιοπραξίες τις οποίες συνάπτει η εταιρεία μέχρι του ποσού των εξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμών είναι έγκυρες, εφόσον τις συνάπτει και υπογράφει κάτω από την εταιρική επωνυμία η κάθε μία διαχειρίστρια χωριστά, η οποία και μπορεί να αναλαμβάνει το παραπάνω ποσό, από Τράπεζες, Υπηρεσίες και άλλους Οργανισμούς, χωρίς τη σύμπραξη της άλλης». Καμία άλλη τροποποίηση ουσιώδους και μη όρου της πρώτης εναγομένης δεν έλαβε χώρα έως τη δια της από 14.3.2008 έγγραφης καταγγελίας της τρίτης εναγομένης

λύση αυτής και θέση υπό εκκαθάριση. Κατά την πρόοδο των εργασιών της εταιρίας διαπιστώθηκαν οικονομικά προβλήματα και αντίστοιχη ταμειακή δυσχέρεια για την αντιμετώπιση καταβολής εισφορών προς το ΙΚΑ. Η δεύτερη εναγομένη ομόρρυθμη εταίρος και συνδιαχειρίστρια εκμεταλλεόμενη την προσωπική της γνωριμία με τον ενάγοντα πελάτη του καταστήματος εστίασης, που εκμεταλλεόταν η πρώτη εναγομένη εταιρία, ζήτησε από αυτόν τη σύναψη δανείου, επ'ονόματι της εταιρίας που εκπροσωπούσε, ποσού 30.000 ευρώ για την κάλυψη εταιρικών αναγκών. Περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2007 το ζήτημα αυτό συζητήθηκε μεταξύ των εταίρων δεύτερης και τρίτης των εναγομένων. Ωστόσο η τρίτη εναγομένη μελετώντας το χειρόγραφο σχέδιο σύναψης δανείου με ημερομηνία 17.12.2007, που της ενεχείρισε ο ενάγων, αρνήθηκε να το προσυπογράψει θεωρώντας ότι οι όροι που ετίθεντο δεν ήταν προς το συμφέρον ούτε της εταιρίας ούτε και το δικό της, όπου δε χαρακτηριστικά εμφανίζεται ως ποσό δανείου αυτό των 33.000 ευρώ. Συνεπώς επρόκειτο για πρόταση σε κατάρτιση σύμβασης που αποσβέστηκε κατ'άρθ. 187 ΑΚ, λόγω μη αποδοχής της από τον αντισυμβαλλόμενο. Σύμφωνα δε με τον προαναφερόμενο όρο (6) του καταστατικού της πρώτης εναγομένης, οι δεύτερη και τρίτη εναγομένες όφειλαν να ενεργούν ως συνδιαχειρίστριες από κοινού, ενώ δεσμεύουν την εταιρία με την από κοινού υπογραφή τους για την κατάρτιση δικαιοπραξιών ποσού άνω των 600.000 δραχμών και πλέον 1.760,82 ευρώ, ώστε κατά την αληθή τους βούληση θεωρείται μείζονος σημασίας κάθε σύμβαση και εν γένει δικαιοπραξία για ανώτερες του συγκεκριμένου ορίου οικονομικές συναλλαγές, ενώ ο έγγραφος τύπος έφερε χαρακτήρα συστατικού τύπου για την κατάρτιση δικαιοπραξιών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση αφενός επρόκειτο για πρόταση κατάρτισης σημαντικής, ακόμη και από πλευράς ποσού και όρων, σύμβασης, από μη τραπεζικό οργανισμό, αφετέρου τα μέρη όφειλαν να την καταρτίσουν εγγράφως λόγω ποσού, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη της εταιρικής σύμβασης, προκειμένου να προκύπτει εγγράφως η δέσμευση της εταιρίας και δη νομότυπα, ήτοι ενεργώντας οι συνδιαχειρίστριες από κοινού και προσυπογράφοντας την. Το γεγονός ότι τα μέρη δε θα ήθελαν την προφορική και άτυπη σύναψη δανείου προκύπτει από την ύπαρξη του προαναφερόμενου χειρόγραφου σχεδίου της επίδικης σύμβασης δανείου, που άλλωστε επιπλέον σκοπό θα είχε και την προστασία των συμφερόντων του δανειστή ενάγοντος, ενώ την άρνηση της τρίτης εναγομένης να προβεί στη σύναψη της επίδικης σύμβασης δανείου επιβεβαιώνει η δεύτερη εναγομένη στη μαρτυρική της κατάθεση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κατά την εκδίκαση της υπ'αριθ./2008 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Εντούτοις, η δεύτερη ενάγουσα ενεργώντας πράξη διαχείρισης της πρώτης εναγομένης άνευ της συγκατάθεσης και της από κοινού υπογραφής της κατάρτισης δανείου, έλαβε το ποσό των 17.150,71 ευρώ από τον ενάγοντα δια της εκδόσεως δύο τραπεζικών επιταγών και συγκεκριμένα α) υπ'αριθ. επιταγή της Τράπεζας Π., ποσού 16.000 ευρώ, με ημερομηνία έκδοσης 20.12.2007, και β) υπ'αριθ. επιταγή της Τράπεζας Ε., ποσού 1.150,71 ευρώ, με ημερομηνία εκδόσεως 20.12.2007, αμφότερες συρόμενες σε λογαριασμούς του ενάγοντος που τηρούσε αυτός στις αντίστοιχες τράπεζες και εις διαταγήν «ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΕΣΟΔΩΝ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ». Τις ανωτέρω τραπεζικές επιταγές ενεχείρησε η δεύτερη ενάγουσα στο Ταμείο και ούτως καταβλήθηκαν οφειλές της πρώτης εναγομένης προς αποφυγή ποινικών κυρώσεων των νομίμων εκπροσώπων της. Ωστόσο αφ' ης στιγμής η σύμβαση δανείου δεν είχε καταρτιστεί εγγράφως και υπογεγραμμένη εξ αμφοτέρων των διαχειριστριών, για τους λόγους που αναφέρθηκαν

παραπάνω, η ως άνω σύμβαση θεωρείται μη καταρτισθείσα και ακολούθως δεν γεννάται υποχρέωση που να δεσμεύει την πρώτη εναγομένη εταιρία, και ασφαλώς ούτε και τα ομόρρυθμα μέλη της ως εις ολόκληρον ευθυνόμενες. Πρόκειται για όρο του καταστατικού που έχει νομίμως δημοσιευθεί, ήτοι έχουν τηρηθεί οι εκ του νόμου προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας που κύριο σκοπό έχουν την προστασία των τρίτων, και οπωσδήποτε νομίμως αντιτάσσεται και έναντι αυτών. Ο ενάγων ως συναλλαγείς με την πρώτη εναγομένη ομόρρυθμη εταιρία, μετά την τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας δε δύναται να επικαλείται έλλειψη γνωστοποίησης και δη ατομικής του σχετικού όρου. Άλλωστε η νομοθετική έννοια της δημοσιοποίησης των βασικών όρων και συμφωνιών δυνάμει των οποίων καταρτίζεται η εταιρική σύμβαση είναι η γνωστοποίηση στους τρίτους των όρων υπό τους οποίους δικαιούνται και υποχρεούνται να συναλλαχθούν με τα νομικά αυτά πρόσωπα. Επιπλέον, ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η δεύτερη εναγομένη καίτοι εγνώριζε την προφορική κατάρτιση της σύμβασης δανείου και επωφελήθηκε αυτού δια της εξασφάλισης της καταβολής των οφειλομένων της προς το Ι ΚΑ, επικαλούμενη καταχρηστικώς το σχετικώς ανωτέρω αναφερόμενο όρο του καταστατικού της πρώτης εναγομένης, είναι απορριπτός ως αβάσιμος κατ'ουσίαν διότι, ως προελέχθη, δεν ήταν αναγκαίο να του γνωστοποιήσει τον όρο αυτό, λόγω της δημοσιότητας, που δε θα μπορούσε και να αποκρύψει, ενώ η επίδικη δανειοδότηση ήταν οπωσδήποτε διάφορη της αρχικώς προταθείσας, της οποίας είχε λάβει γνώση και την είχε απορρίψει. Ενόψει των ανωτέρω, εφόσον η πρώτη εναγομένη δεν κατήρτισε δια των νομίμων εκπροσώπων της έγγραφη σύμβαση δανείου συνυπογεγραμμένη από τις εν λόγω συνδιαχειρίστριες, και ως εκ τούτου δε δεσμεύεται και δεν υπέχει ευθύνη ούτε το ίδιο το νομικό πρόσωπο ούτε και τα εις ολόκληρον ευθυνόμενα ομόρρυθμα μέλη της, υπό τη συγκεκριμένη νομική βάση και ιστορική αιτία, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αγωγή ως αβάσιμη και κατ'ουσίαν ως προς την πρώτη και τρίτη των εναγομένων. Ακολούθως πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αγωγή ως βάσιμη και κατ'ουσίαν ως προς τη δεύτερη εναγομένη λόγω της αποδοχής της υπό κρίση αγωγής και να υποχρεωθεί αυτή να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 17.150 ευρώ, νομιμοτόκως από την 31.3.2008 έως την εξόφληση. Τέλος, να υποχρεωθεί ο ενάγων στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης των τρίτης των εναγομένων, κατά παραδοχή του αιτήματος αυτής, μη επιβαλλομένων εξόδων ως προς την πρώτη εναγομένη ελλείψει σχετικού αιτήματος (176 Κ.Πολ.Δ.) και ακολούθως να καταδικασθεί η δεύτερη εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος, γενομένου δεκτού του σχετικού αιτήματος. Επίσης, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης από την πρώτη εναγομένη (αρθρ. 501, 502 §1 και 505 §2 ΚΠολΔ).

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης εναγομένης και με την παρουσία των λοιπών.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας για την πρώτη εναγομένη στο ποσό των διακοσίων

(200) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως προς την πρώτη και τρίτη των εναγομένων.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στη δικαστική δαπάνη της τρίτης εναγομένης, την οποία καθορίζει στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500 Ε).

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή ως προς τη δεύτερη εναγομένη.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τη δεύτερη εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δεκαεπτά χιλιάδων εκατόν πενήντα (17.150) ευρώ, νομιμοτόκως από 31.3.2008.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τη δεύτερη εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος, την οποία καθορίζει στο ποσό των πεντακοσίων πενήντα ευρώ (550 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη στο ακροατήριο του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, την 31 Αυγούστου 2011.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ